

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, (hierna: de rechtbank) van 28 augustus 2009 in zaak nr. 09/9986 in
het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de staatssecretaris.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 maart 2009 heeft de staatssecretaris het door de vreemdeling gemaakte bezwaar tegen het niet ambtshalve doen van een aanbod op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap Vreemdelingenwet (oud) (hierna: de Regeling) ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 augustus 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 september 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 maart 2010, waar de staatssecretaris (thans: de minister van Justitie, hierna: de minister), vertegenwoordigd door mr. E. Gerssen, ambtenaar bij het Ministerie van Justitie, en de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. R.J.J. Flantua, advocaat te Utrecht, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in de omstandigheid dat de vreemdeling zich in 1994 in een tweetal vreemdelingrechtelijke procedures heeft bediend van verschillende onjuiste identiteiten, mede gezien het tijdsverloop sedertdien en nu de vreemdeling een authentiek paspoort ter staving van zijn identiteit en nationaliteit heeft overgelegd, ten onrechte aanleiding heeft gezien de vreemdeling geen ambtshalve aanbod te doen op grond van de Regeling.

2.1.1. Volgens de Regeling, zoals neergelegd in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000, nr. 2007/11 (hierna: het WBV 2007/11), wordt onder bepaalde voorwaarden een verblijfsvergunning verleend aan vreemdelingen die onder de Vreemdelingenwet (oud) een asielaanvraag hebben ingediend en nog immer in Nederland zijn, mits geen contra-indicatie aanwezig is, als vermeld in paragraaf 5.3 van het WBV 2007/11.

Volgens subparagraaf 5.3.5 "Twijfel omtrent identiteit of nationaliteit" wordt geen verblijf op grond van de Regeling verleend aan vreemdelingen die in verschillende procedures verschillende identiteiten of nationaliteiten hebben opgegeven waarvan in rechte is vastgesteld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. In de overige gevallen waarin twijfel bestaat omtrent de daadwerkelijke identiteit of nationaliteit van de desbetreffende vreemdeling en dit in rechte is vastgesteld, wordt deze

vreemdeling gedurende een periode van twee maanden in de gelegenheid gesteld de juiste identiteitsgegevens alsnog naar voren te brengen, zodat op basis van de juiste gegevens een vergunning kan worden verleend.

2.1.2. In aanvulling op het hoger-beroepschrift heeft de minister ter zitting bij de Afdeling, onder verwijzing naar de totstandkominggeschiedenis van de Regeling (Kamerstukken II, 2006/07, 31 018, nr. 3, blz. 17, 21-22, 27, 39 en Handelingen II, 2006/07, 78-4154), subparagraaf 5.3.5 van het WBV 2007/11 als volgt uitgelegd.

De contra-indicatie, als vermeld in de eerste volzin van deze subparagraaf, is ook van toepassing op vreemdelingen aan wier identiteit en nationaliteit niet langer wordt getwijfeld. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Regeling wordt aan personen die meervoudig bewust onjuist hebben verklaard door in verschillende procedures andere namen en andere identiteiten te geven geen verblijf toegekend. Het begrip "procedures" is niet nader omschreven, maar moet ruim worden uitgelegd. Het is niet beperkt tot hier te lande gevoerde toelatingsprocedures, maar omvat ook vreemdelingenbewaring, strafrechtelijke procedures en in het buitenland gevoerde procedures. Het begrip "in rechte vastgesteld" betekent dat de desbetreffende vreemdeling de mogelijkheid heeft gehad de aan hem tegengeworpen ongeloofwaardigheid van zijn identiteit of nationaliteit aan een rechter voor te leggen, ook al heeft hij van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt. Indien een vreemdeling in verschillende procedures drie verschillende identiteiten of nationaliteiten heeft opgegeven, dan is de rechterlijke vaststelling van de onjuistheid daarvan geen vereiste, omdat reeds uit de opgave zelf volgt dat ten minste twee van de opgegeven identiteiten of nationaliteiten onjuist zijn.

2.1.3. Gelet op de eerste volzin van subparagraaf 5.3.5 van het WBV 2007/11, bezien in het licht van de geschiedenis van de totstandkoming van de Regeling, is de hiervoor in 2.1.2 weergegeven uitleg van de minister niet onredelijk of anderszins onjuist. Indien eenmaal een onjuiste en daarna een juiste identiteit is opgegeven vormt dit geen contra-indicatie in het kader van de Regeling (zie blz. 39 van voormelde Kamerstukken). Ingeval een vreemdeling in verschillende procedures verschillende nationaliteiten en identiteiten heeft opgegeven, wordt geen verblijf op de voet van de Regeling verleend (zie blz. 17 van voormelde Kamerstukken). De totstandkominggeschiedenis van de Regeling biedt geen aanknopingspunt voor het oordeel dat het alsnog opgeven van de juiste identiteit en nationaliteit na het in meer procedures opgeven van verschillende identiteiten geen contra-indicatie vormt.

2.1.4. De rechtbank heeft vastgesteld dat de vreemdeling in 1994 in twee procedures met betrekking tot zijn vreemdelingenbewaring twee verschillende identiteiten en nationaliteiten heeft opgegeven, dat hij bij een door hem ingediende asielaanvraag van 5 januari 2001 opnieuw een andere identiteit en nationaliteit heeft opgegeven, daarbij een authentiek paspoort heeft overgelegd en dat de juistheid van de in dat paspoort opgenomen identiteit en nationaliteit niet door de staatssecretaris wordt bestreden.

2.1.5. Dat door de staatssecretaris niet aan de door de vreemdeling bij zijn asielaanvraag van 5 januari 2001 opgegeven identiteit en nationaliteit wordt getwijfeld, laat onverlet dat de vreemdeling in twee eerdere procedures een onjuiste identiteit en nationaliteit heeft opgegeven, zodat de rechtbank, gelet op hetgeen in 2.1.3 is overwogen, ten onrechte grond heeft gevonden voor het oordeel dat de staatssecretaris de vreemdeling ten onrechte geen aanbod heeft gedaan op de voet van de Regeling.

De grief slaagt.

2.2. In de tweede grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, gelet op hetgeen in de eerste grief is aangevoerd, ten onrechte heeft overwogen dat van een kennelijk ongegrond bezwaar geen sprake is en hij de vreemdeling had moeten horen, alvorens een besluit op het gemaakte bezwaar te nemen.

2.2.1. Gelet op hetgeen in 2.1.3 is overwogen en in aanmerking genomen hetgeen de vreemdeling in bezwaar heeft aangevoerd, heeft de rechtbank ten onrechte grond gevonden voor het oordeel dat de staatssecretaris de vreemdeling had moeten horen.

Deze grief slaagt evenzeer.

2.3. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden geen aanleiding geven voor een ander oordeel, het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 17 maart 2009 van de staatssecretaris alsnog ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 augustus 2009 in zaak nr. 09/9986;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

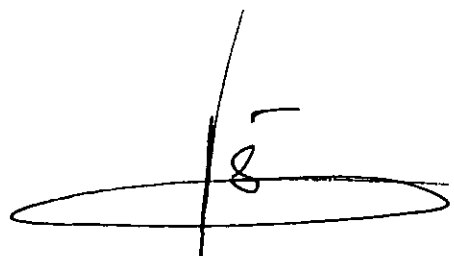
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 juni 2010

382-610.
Verzonden: 30 juni 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

①

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 09/9986

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Algerijnse nationaliteit,
IND dossiernummer 0101.05.8060, eiser,
gemachtigde mr. R.J.J. Flantua, advocaat te
Utrecht;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. R.M. van der Horn,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

INDIS		Zwolle
Dossier		
UvAID ontvangedatum		
Ereter		
IND ontvangst datum	31 AUG 2009	
Registratie	naam indw.	
INDIS	datum	uurt
Invoer- controle	naam indw.	uurt

1. Procesverloop

Bij brief van 13 maart 2008 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen de schriftelijk kenbare handeling d.d. 6 maart 2008, waaruit blijkt dat aan eiser geen aanbod wordt gedaan om ambtshalve een verblijfsvergunning te verlenen op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap oude Vreemdelingenwet (de Regeling). Verweerder heeft het bezwaar bij van 19 maart 2009 ongegrond verklaard.

Bij brief van 20 maart 2009 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 21 april 2009. Op 11 augustus 2009 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 14 augustus 2009 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 Blijkens de gronden van beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of verweerder aan eiser terecht geen aanbod heeft gedaan om ambtshalve een verblijfsvergunning te verlenen op grond van de Regeling.

2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het bestreden besluit overwogen dat eiser bij uitspraak van 11 november 2003 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, is komen vast te staan dat hij zich in meerdere (bewarings)procedures heeft bediend van verschillende identiteiten waarvan er maar één is komen vast te staan door een authentiek paspoort over te leggen. Eiser heeft dus in minimaal drie verschillende procedures drie verschillende identiteiten opgegeven, waarvan vaststaat dat er twee niet de juiste zijn. Gelet op deze contra-indicatie wordt niet voldaan aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de Regeling. Er is volgens verweerder evenmin reden om toepassing te geven aan artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (Awb).

2.3 Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat omtrent zijn identiteit en nationaliteit geen twijfel bestaat, nu hij bij zijn asielaanvraag van 5 januari 2001 een authentiek paspoort heeft overgelegd met de in de beschikking genoemde personalia en nationaliteit. In haar uitspraak van 11 november 2003 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, overwogen dat de door eiser in het verleden opgegeven aliassen niet relevant worden geacht voor de asielprocedure. Er wordt wel geloof gehecht aan de in de asielprocedure opgegeven identiteit en nationaliteit. Ten tijde van de asielaanvraag van 5 januari 2001 was er ook geen twijfel meer over zijn identiteit en nationaliteit, aldus eiser. Het is dan ook niet redelijk om vanwege twijfel omtrent eisers nationaliteit en identiteit te weigeren eiser een aanbod te doen op grond van de Regeling. Voorts, zo heeft eiser gesteld, heeft verweerder er ten onrechte van afgezien om hem te horen in de zin van artikel 7:2, Awb.

2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

2.5 Volgens paragraaf 5.3.5 van de Regeling wordt aan vreemdelingen die in verschillende procedures verschillende identiteiten of nationaliteiten hebben opgegeven waarvan in rechte is vastgesteld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht, geen verblijf op grond van deze regeling verleend.

2.6 Eiser heeft zich in een tweetal procedures in 1994 bediend van aliassen. De rechtbank stelt vast dat verweerder de laatstelijk bij de asielaanvraag van 5 januari 2001 door eiser opgegeven identiteit en nationaliteit voor waar houdt.

2.7 Nog los van de vraag of bij uitspraak inzake eisers asielaanvraag van 5 januari 2001 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, gedateerd 11 november 2003, in rechte is vastgesteld dat eiser zich in het verleden bediend heeft van meerdere aliassen, is aldus eisers laatst opgegeven identiteit en nationaliteit niet ongeloofwaardig geacht. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in het enkele gebruik van aliassen in 1994, mede gezien het tijdsverloop sedertdien en het feit dat eisers authentiek bevonden paspoort ter staving van zijn huidige identiteit en nationaliteit voorhanden is, ten onrechte aanleiding zien eiser geen aanbod te doen op grond van de Regeling.

AWB 09/9986

blad 3/3

2.8 Gelet op hetgeen hiervoor is heeft verweerder niet kunnen stellen dat thans sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar. Verweerder had eiser dan ook dienen te horen, alvorens te beslissen op zijn bezwaarschrift, waarbij de rechtbank overweegt dat op grond van bestendige jurisprudentie het horen een essentieel onderdeel uitmaakt van de bezwaarprocedure.

2.9 Gelet op al het vorenstaande is het bestreden besluit in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontberen deze een draagkrachtige motivering. Het beroep wordt gegrond verklaard en het bestreden besluit zal worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2, 3:4 en 3:46 Awb.

2.10 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Bestissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 17 maart 2009;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op het bezwaar dient te beslissen, met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, te voldoen aan eiser;
- gelast dat de Staat der Nederlanden het griffierecht ad € 143,- aan eiser vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van A. van den Ham als griffier, op **2 8 AUG 2009**

Afschrift verzonden op: **2 8 AUG 2009**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 15113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

TOEGELIJK AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
24 SEP 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. N.A.P. Trommelen
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 28 augustus 2009
met kenmerk 09/9986

Inzake:
met IND-kenmerk 0101.05.8060
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. R.J.J. Flantua
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging
Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. E. Gerssen
038 - 888 6260

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 28 augustus 2009, verzonden op eveneens 28 augustus 2009, met kenmerk Awh 09/9986 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 19 maart 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaar van 13 maart 2008 en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Voor zover thans van belang, heeft de Staatssecretaris, naar aanleiding van een brief van 8 februari 2008, bij brief van 6 maart 2008, verzonden op 10 maart 2008 aan verweerder een afschrift van de interne checklist, opgesteld in het kader van de Regeling afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet toegezonden.
- 2.2 Bij brief van 14 maart 2008 heeft verweerder tegen deze schriftelijk kenbare handeling bezwaar gemaakt.
- 2.3 Bij besluit van 17 maart 2009, verzonden op 19 maart 2009, heeft de Staatssecretaris het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.4 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 op blad 2/3 van de bestreden uitspraak:

"Nog los van de vraag of bij uitspraak inzake eisers asielaanvraag van 5 januari 2001 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, gedateerd 11 november 2003, in rechte is vastgesteld dat eiser zich in het verleden bediend heeft van meerdere albiassen, is aldus eisers laatst opgegeven identiteit en nationaliteit niet ongeloofwaardig geacht. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in het enkele gebruik van albiassen in 1994, mede gezien het tijdsverloop sedertdien en het feit dat eisers authentiek bevonden paspoort ter staving van zijn huidige identiteit en nationaliteit voorhanden is, ten onrechte aanleiding zien eiser geen aanbod te doen op grond van de Regeling"

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.8 op blad 3/3 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op hetgeen hiervoor is heeft verweerder niet kunnen stellen dat thans sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar. Verweerder had eiser dan ook dienen te horen, alvorens te beslissen op zijn bezwaarschrift, waarbij de rechtbank overweegt dat op grond van bestenilige

jurisprudentie het horen een essentieel onderdeel uitmaakt van de bezwaarprocedure."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.9 en 2.10 op blad 3/3. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 Uit het departementaal dossier is, door verweerder onweersproken, gebleken dat verweerder zich bij - ten minste - drie vreemdelingrechtelijke procedures heeft bediend van verschillende identiteiten, te weten:
- geboren op met de Italiaanse nationaliteit
  - geboren op met de Marokkaanse nationaliteit (zie ook productie 1 bij het verweerschrift van 28 mei 2009);
  - geboren op met de Algerijnse nationaliteit.

- 4.2 Dit wordt ook door de rechtbank in de thans bestreden uitspraak onder 2.6 bevestigd, nu daarin door de rechtbank wordt overwogen:

"Eiser heeft zich in een tweetal procedures in 1994 bediend van aliasen. De rechtbank stelt vast dat verweerder de laatstelijk bij de asielaanvraag van 5 januari 2001 door eiser opgegeven identiteit en nationaliteit voor waar houdt."

- 4.3 Voor zover thans van belang is in de Regeling "afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet" (WBV 2007/11¹) onder meer het volgende bepaald:

"5.3.5 Twijfel omtrent identiteit of nationaliteit

Aan vreemdelingen die in verschillende procedures verschillende identiteiten of nationaliteiten hebben opgegeven waarvan in rechte is vastgesteld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht, wordt geen verblijf op grond van deze regeling verleend.

In de overige gevallen waarin twijfel bestaat omtrent de daadwerkelijke identiteit of nationaliteit van de vreemdeling en dit in rechte is vastgesteld, wordt de vreemdeling gedurende een periode van twee maanden in de gelegenheid gesteld de juiste identiteitsgegevens alsnog naar voren te brengen. Op deze wijze kan op basis van de juiste identiteits- en nationaliteitsgegevens een vergunning worden verleend.

(.....)"

- 4.4 Waar de rechtbank in de thans aangevallen overweging wijst op de omstandigheid dat sprake is van tijdsverloop sinds het gebruik van de (ongeloofwaardig bevonden) aliasen en dat verweerder beschikt over een authentiek bevonden paspoort ter staving van huidige identiteit en nationaliteit, om vervolgens te oordelen dat hierin ten onrechte geen aanleiding is verweerder op grond van de Regeling een aanbod te doen, berust die overweging op een onjuiste rechtsopvatting. Met deze

¹ Opgenomen (en inmiddels weer vervallen) in R14/5 van de Vreemdelingencirculaire.

overweging miskent de rechtbank de strekking van de beleidsbepaling. De rechtbank lijkt in strijd met die beleidsparagraaf een extra mogelijkheid van herstel te creëren. In dit verband wijst de Staatssecretaris nog op het volgende.

- 4.5 Zoals ook blijkt uit de toelichting die de Staatssecretaris heeft gegeven in de brief van 5 juni 2007 aan de Tweede Kamer¹, wordt deze beleidsparagraaf enkel tegengeworpen indien de gevoerde procedures aanleiding geven voor het oordeel dat minimaal twee verschillende identiteiten ongeloofwaardig zijn. Dit kan ook aan de orde zijn indien er in drie verschillende procedures drie verschillende identiteiten worden gevoerd. Indien in drie procedures, drie verschillende identiteiten en/of nationaliteiten worden gevoerd, kan dat gelijk worden gesteld aan de situatie dat twee keer in rechte is vastgesteld dat er een onjuiste identiteit, dan wel nationaliteit is verstrekt. Immers, logischerwijs volgt uit het feit dat er drie verschillende identiteiten dan wel nationaliteiten zijn gevoerd, dat minstens twee daarvan onjuist zijn. Ook indien uit de eigen opgaven van de vreemdeling blijkt dat er meermalen gelogen is omtrent zijn identiteit, valt dit onder de contra-indicatie, zoals opgenomen in paragraaf 5.3.5. Indien echter in twee verschillende procedures twee verschillende identiteiten zijn gevoerd, zonder dat ze beide ongeloofwaardig zijn, dan bestaat er geen aanleiding om vanwege die reden een aanbod te onthouden. Er valt dan immers niet uit te sluiten dat één van de identiteiten de juiste is.
- 4.6 In dat verband heeft de Staatssecretaris in de voormelde brief van 5 juni 2007 ook uitdrukkelijk aangegeven:

"Daarom is besloten dat personen die één maal een identiteit hebben opgegeven waarvan in rechte is vastgesteld dat die onjuist is, de mogelijkheid krijgen dit te herstellen. In de gevallen dat één onjuiste verklaring betrekking heeft op meerdere procedures, wordt ook de mogelijkheid van herstel geboden. Personen die verschillende malen in verschillende procedures onjuist hebben verklaard over de identiteit wordt deze mogelijkheid niet geboden. Ik meen dat er bij personen die meervoudig bewust onjuist hebben verklaard, geen aanleiding meer moet bestaan de mogelijk tot herstel te bieden."

Zie: TK, 2007-2006, 31 018, nr. 3, pagina 21 en 22.

- 4.7 Zoals hiervoor onder 4.1 en 4.2 reeds is weergegeven heeft verweerder zich in drie verschillende vreemdelingenrechtelijke procedures bediend van drie verschillende personalia. Dat de Staatssecretaris, naar aanleiding van verweerders aanvraag op 5 januari 2001 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, de door verweerder opgegeven personalia - te weten geboren met de Algerijnse nationaliteit - voor waar heeft aangenomen, brengt logischerwijs met zich mee dat aan de bij de eerdere procedures gebruikte personalia¹ dus geen geloof kan worden gehecht. Dit is ook als zodanig overwogen in de bestreden beschikking van 19 maart 2009¹. Hoewel de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem van 11 november 2003 (Awb 01/39455) in haar overweging onder 2.8 niet uitdrukkelijk overweegt dat er

¹ TK, 2007-2006, 31 018, nr. 3

¹ Te weten: geboren op geboren op met de Italiaanse nationaliteit en geboren op met de Marokkaanse nationaliteit.

¹ Zie pagina 2, lijn 9. "In casu heeft betrokkene dus minimaal in drie verschillende procedures drie verschillende identiteiten opgegeven, waarvan vaststaat dat er twee niet de juiste zijn."

geen geloof wordt gehecht aan de eerdere door verweerder opgegeven personalia, kan uit diezelfde uitspraak (zie ook onder 2.9: "Eiser is in het bezit van een geldig en op zijn naam gesteld paspoort en visum") wel worden afgeleid dat de rechtbank de Staatssecretaris volgt in het oordeel dat de laatst opgegeven personalia¹ wel de juiste. Dit brengt dus logischerwijs met zich mee dat geen geloof aan de twee eerder gebruikte aliasen gehecht kan worden.

- 4.8 Gelet op de hiervoor onder 4.3 weergegeven beleidparagraaf brengt de omstandigheid dat verweerder zich in meerdere vreemdelingrechtelijke procedures heeft bediend van verschillende personalia, waaraan geen geloof kan worden gehecht, ongeclausuleerd met zich mee dat aan verweerder geen verblijf op grond van deze regeling wordt verleend. De beleidsbepaling is immers imperatief geformuleerd. De door de rechtbank geschetste omstandigheden kunnen derhalve geen rol spelen bij de beoordeling van de vraag of verweerder voldoet aan de voorwaarden voor de Regeling.
- 4.9 Dit heeft de rechtbank in de aangevallen overweging miskend. De rechtbank had, uitgaande van de redelijkheid van het beleid, dienen te overwegen dat de Staatssecretaris in de bestreden beschikking terecht en afdoende gemotiveerd de contra-indicatie als bedoeld in paragraaf 5.3.5 aan verweerder heeft tegengeworpen en dat aan hem terecht geen verblijf op grond van deze regeling wordt verleend.

Ad grief 2

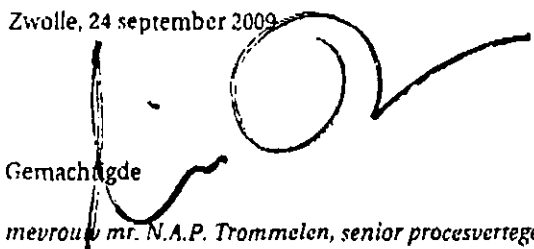
- 4.9 Gelet op hetgeen verweerder in bezwaar heeft aangevoerd, in het licht van het toepasselijke beoordelingskader, heeft de Staatssecretaris terecht van horen afgezien. De Staatssecretaris wijst er op dat het beoordelingskader gelet op de voorgaande grief beperkter is dan door de rechtbank in de bestreden uitspraak is aangenomen. Bovendien is er sprake van een generieke regeling die tot doel had om een grote groep asielzoekers die voor 1 april 2001 in procedure zijn gekomen - niet op individuele gronden, maar op basis van algemene criteria - in aanmerking te brengen voor verblijf.
- 4.10 De Staatssecretaris heeft in de bestreden beschikking van 17 maart 2009 met juistheid heeft vastgesteld dat verweerder niet voldoet aan de beleidsvoorwaarden. Verweerder heeft in bezwaar geen gronden aangevoerd die afdoen aan de toepassing van deze beleidsvoorwaarden. Gelet op het voornoemde beoordelingskader en in aanmerking nemend dat verweerder in bezwaar geen bijzondere omstandigheden heeft gesteld die aanleiding konden vormen om in afwijking van het beleid toch verblijf toe te staan, is terecht van horen afgezien. De rechtbank heeft dit miskend.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 17 maart 2009 ingestelde beroep.

Zwolle, 24 september 2009

Gemachtigde

mevrouw mr. N.A.P. Trommelen, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 10052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6297
038 - 888 6557/6558